

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО В МАРКЕТИНГОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

асистент **Провозін М.В.**

Сумський державний університет (Україна)

Для успішного розвитку в умовах світових інтеграційних процесів українським підприємствам необхідно реагувати на нові зовнішні та внутрішні виклики сучасності. Перехід економіки на ринкові принципи господарювання супроводжувалася значним скороченням промислового потенціалу країни. Підприємства, що вижили у конкурентній боротьбі тепер мають можливість збувати свою продукцію по всьому світу. Однак, у зв'язку з тим, що світовий ринок промислової продукції був сформований раніше, вихід на нові ринки вимагає від значних ресурсів, яких у окремих підприємств може бути і не достатньо. Тому все більш актуальним є налагодження довгострокових відносин з існуючими партнерами задля спільного використання ресурсів і взаємного посилення конкурентних позицій. Одним із шляхів оптимізації економіки та вирішення соціально-економічних проблем є державно-приватне партнерство.

Державно-приватне партнерство в Україні – система відносин між державним та приватним партнерами, при реалізації яких ресурси обох партнерів об'єднуються з відповідним розподілом ризиків, відповідальності та винагород (відшкодувань) між ними, для взаємовигідної співпраці на довгостроковій основі у створенні (відновленні) нових та/або модернізації (реконструкції) існуючих об'єктів, які потребують залучення інвестицій, та у користуванні (експлуатації) такими об'єктами [1].

Законом України «Про державно-приватне партнерство» від 01.07.2010 р. № 2404-VI сформовано законодавчу базу для співпраці державних та приватних організацій з метою подальшого підвищення їх конкурентоспроможності та залучення інвестицій у вітчизняну економіку.

Закон передбачає реалізацію проектів лише у формі договору, тоді як, наприклад, у ряді європейських країн такого обмеження немає, переважно створюється спеціальна структура у формі юридичної особи за участю публічного і приватного партнера, у ряді випадків – ще за участю фінансових інститутів. У рамках даного об'єднання і укладаються договори, що дозволяють досягти максимальної структурованості і прозорості операцій.

Метою закону є формування передумов для розвитку та підвищення конкурентоспроможності державного сектора економіки. Об'єкти, збудовані за принципом державно-приватного партнерства, не підлягають приватизації і перебувають у державній або комунальній власності на весь термін дії договору [2].

Розподіл ризиків, пов'язаних з реалізацією проекту в рамках державно-приватного партнерства, визначаються на основі Методики, затвердженій Кабінетом Міністрів України та за домовленістю між державним та приватним партнерами.

Однак нормативно-правова база регулювання розвитку ДПП в Україні є дуже складною, багаторівневою і бюрократизованою, що в умовах високого рівня корупції створює ризики для ефективного використання цього механізму для активізації інвестиційної діяльності. Можна стверджувати, що це є одним із чинників відсутності реальних проектів ДПП, незважаючи на значну зацікавленість з боку потенційних приватних партнерів.

Статистичний обрахунок проектів державно-приватного партнерства здійснюється за методикою Світового банку (табл. 1). Державно-приватне партнерство вважається таким за умови, що частка приватних підприємств становить щонайменше 25%.

Таблиця 1 – Проекти державно-приватного партнерства в Україні у 1992-2014 рр. [3]

Галузі економіки	Кількість проектів, од	Обсяг інвестицій, млн дол
Енергетика	12	2 299
Телекомунікації	14	11 714
Транспорт	6	130
Водопостачання та каналізація	2	202
Всього	32	12 046

У створенні державно-приватного партнерства зацікавлені як держава, так і окремі підприємства, оскільки таке партнерство є вигідним для обох сторін. Так для держави можна виділити такі переваги: скорочення витрат на надання послуг; ефективне управління майном; економія державних коштів; активізація інвестиційної діяльності; оптимізація розподілу ризиків; розвиток інфраструктури; збереження та створення робочих місць; співпраця та більш тісні відносини з підприємствами та організаціями. Для підприємств державно-приватне партнерство має наступні переваги: залучення бюджетних коштів; доступ до таких сфер економіки як інфраструктура, ЖКГ; полегшення документообігу з державними органами; позитивний імідж у суспільстві; розподіл ризиків. Більше переваг для держави, тому частіше саме вона виступає ініціатором створення партнерства. Тому для підвищення ефективності та інтенсивності державно-приватних партнерств необхідна цілеспрямована і послідовна державна політика, яка б стабілізувала умови господарювання та не створювала додаткових перешкод для підприємств та організацій, що планують розвивати свою діяльність в Україні.

1. Державно-приватне партнерство в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://goo.gl/cnn326>.

2. Закон України «Про державно-приватне партнерство» від 1 липня 2010 № 2404-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2404-17>.

3. Private participation in Infrastructure database expanded methodology [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ppi.worldbank.org/explore/Report.aspx?mode=1>.